

UCHWAŁA Nr VI/69/2019
RADY MIEJSKIEJ W BORNEM SULINOWIE
z dnia 27 marca 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie.

Na podstawie art. 18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) w związku z art. 229 pkt 3, art. 237 i 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60) Rada Miejska w Bornem Sulinowie uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rozpatruje się skargę Pana J. D. na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie, złożoną w dniu 21 lutego 2019 r.

2. Przyjmuje się stanowisko Komisji skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie w sprawie skargi, o której mowa w ust.1, o treści jak w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Poucza się o treści art.239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), który stanowi, że: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr VI/69/2019
Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie
z dnia 27 marca 2019 r.

Komisja skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie na posiedzeniu w dniu 14 marca 2019 r. rozpatrywała skargę Pana J. D. na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie.

Na posiedzeniu komisja zapoznała się z pisemnymi wyjaśnieniami odnośnie zarzutów postawionych w skardze, w tym z dołączonymi dokumentami.

W oparciu o przedstawione wyjaśnienia i przeanalizowane dokumenty Komisja skarg, wniosków i petycji ustaliła, co następuje:

1. Skarżący i jego partnerka są zarejestrowani w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoby bezrobotne bez prawa do zasiłku od wielu lat. Źródłem ich utrzymania są świadczenia socjalne w ramach pomocy społecznej, świadczenia rodzinne i świadczenia wychowawcze. Konkubenci pozostają bierni zawodowo, nie deklarują dochodu z prac dorywczych.
2. Odnośnie zarzutu zaniżania zasiłku okresowego oraz zasiłku celowego na żywność i opał ustalono, że zasady przyznawania powyższych świadczeń regulują przepisy ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508). Zasiłek okresowy przysługuje w szczególności ze względu na długotrwałą chorobę, niepełnosprawność, bezrobocie, możliwość utrzymania lub nabycia uprawnień do świadczeń z innych systemów zabezpieczenia społecznego m.in. rodzinie, której dochód jest niższy od kryterium dochodowego rodziny, a ustala się go w przypadku rodziny – do wysokości różnicy między kryterium dochodowym rodziny a dochodem tej rodziny. Kwota zasiłku okresowego nie może być niższa niż 50% różnicy między kryterium dochodowym rodziny a dochodem tej rodziny, przy czym nie może być niższa niż 20 zł miesięcznie. Z przedstawionej informacji wynika, że skarżący przy ubieganiu się o zasiłek okresowy podaje jako źródło utrzymania zasiłek rodzinny na dziecko w kwocie 95,00zł miesięcznie. Do dochodu nie wlicza się składników wymienionych w art.8 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej m.in. świadczenia 500+. Przyznany Panu J.D. zasiłek okresowy to kwota 744,50zł miesięcznie, który pobiera od 1.10.2018 r. do chwili obecnej (po waloryzacji kryteriów dochodowych i świadczeń z pomocy społecznej). Do 30.09.2018 r. pobierał zasiłek okresowy w kwocie 723,50zł. Potwierdzeniem są decyzje administracyjne, których odbiór potwierdza skarżący lub osoba przez niego upoważniona. Każda decyzja zgodnie z art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego zawiera rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania. Skarżący korzysta zarówno z możliwości zrzeczenia się z prawa do wniesienia odwołania podpisując stosowne oświadczenie, jak również składa odwołania od decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie. Korzysta też z prawa wniesienia skargi na decyzję SKO do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Natomiast zasiłek celowy jest świadczeniem przyznawanym w drodze uznania administracyjnego, gdzie jego wysokość oraz okres na jaki zostanie przyznany, uzależniony jest od oceny sytuacji wnioskodawcy. Warunkiem nabycia uprawnień do tego świadczenia jest jednocześnie spełnianie kryterium dochodowego, o którym mowa w art.8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej oraz występowanie szczególnych okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy społecznej. Podobnie jak w przypadku zasiłku okresowego do dochodu nie wlicza się składników wymienionych w art.8 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej m.in.

świadczenia 500+. Art. 2 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej stanowi, że pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Treść tego przepisu wskazuje, że osoby ubiegające się o pomoc społeczną powinny w pierwszej kolejności skorzystać z przyznanych im przez przepisy innych ustaw uprawnień, z własnych zasobów majątkowych (pieniężnych i niepieniężnych) oraz z własnych możliwości działania. Ustawodawca wskazuje, że osoba ubiegająca się o pomoc winna dążyć do zmiany własnej sytuacji, m.in. podjąć pracę zarobkową, ustalić prawo do świadczeń emerytalnych, rentowych czy też podjąć inne działania, które wpłyną na poprawę sytuacji rodziny.

Skarżący systematycznie składa wnioski o udzielenie pomocy w formie zasiłku okresowego, zasiłku celowego na żywność i na zakup opału, oczekując comiesięcznego wsparcia finansowego na powyższe cele. Systematyczne korzystanie przez skarżącego ze świadczeń pomocy społecznej zdaniem Komisji skarg, wniosków i petycji trudno uznać za dążenie do przezwyciężenia trudnej sytuacji finansowej i właściwego zabezpieczenia bytu rodziny. Wartość udzielonych świadczeń w ramach pomocy społecznej dla ww. wynosiła w 2017 roku 8.782,00zł, a w 2018 r. – 10.945,00zł. Zdaniem komisji przyznane i wypłacone kwoty zasiłków są zgodne z przepisami ustawy o pomocy społecznej, a zarzut zaniżania zasiłku okresowego jest niezasadny. Nie potwierdził się także zarzut wliczania do dochodu rodziny świadczenia wychowawczego 500+.

3. Zarzut zaniżania zasiłków okresowych lub celowych, aby zaoszczędzić pieniądze na premie dla Kierownika OPS i dla pracowników nie potwierdził się. Budżet Ośrodka dzieli się na działy, rozdziały i paragrafy, a środki finansowe na nich przypisane mają swoje przeznaczenie, więc środki finansowe przeznaczone na świadczenia społeczne nie są przeznaczane na wydatki pracownicze m.in. na premie dla pracowników. W stosunku do Kierownika OPS bezpośrednim przełożonym jest Burmistrz, który podejmuje decyzje w sprawach jakichkolwiek gratyfikacji finansowych tj. nagród czy premii. Natomiast w stosunku do pracowników Ośrodka decyzje w sprawach nagród podejmuje jego Kierownik w ramach środków, jakimi dysponuje na wynagrodzenia pracownicze. W przypadku niewykorzystania środków przeznaczonych na wypłaty świadczeń, są one zwracane do budżetu centralnego.
4. W kwestii żądania usunięcia z pracy pracownika socjalnego Pani L.K. zarzucając jej tworzenie biurokracji papierkowej i współpracę z Kierownikiem Ośrodka ustalono, że sposób postępowania pracownika socjalnego w przypadku ubiegania się o pomoc przez klientów określa art. 107 ustawy o pomocy społecznej. W przywołanym przepisie zostały określone zasady przeprowadzania wywiadu środowiskowego i określone dokumenty, na podstawie których ustala się sytuację osobistą, rodzinną, dochodową i majątkową osoby lub rodziny. Zebrane dokumenty pozwalają na ocenę sytuacji i podjęcie właściwej decyzji, a także wskażą pracownikowi socjalnemu kierunki pracy z rodziną oraz pozwolą na wypracowanie zasad wspólnego działania. Z udzielonych wyjaśnień wynika, że współpraca z Panem D. jest trudna z uwagi na roszczeniowe nastawienie klienta i brak chęci współpracy w kierunku wspólnego rozwiązania jego sytuacji. Pan D. utrudnia wizyty pracownika socjalnego w miejscu zamieszkania, często nie otwiera drzwi i zamyka furtkę na drut. Odmawia pracownikowi składania oświadczeń i udzielania wyjaśnień podczas przeprowadzania wywiadu. Nie oczekuje pomocy w formie ukierunkowania na działania, a oczekuje jedynie wsparcia finansowego uważając, że mu się ono obligatoryjnie należy. Z posiadanej przez Ośrodek dokumentacji wynika, że Pan J.D. posiada staż pracy zawodowej w wymiarze 16 lat 8 miesięcy i 21 dni, a ostatni raz wykonywał pracę na umowę w miesiącu czerwcu 2003 r. Po doliczeniu do ww. okresu, okresu posiadanego ubezpieczenia z tytułu

pobieranego świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu sprawowania opieki nad matką, łączny staż pracy wynosi 21 lat 5 miesięcy i 14 dni. Nie potwierdził się więc fakt posiadania przez skarżącego 30 lat pracy. Z posiadanego orzeczenia o lekkim stopniu niepełnosprawności wynika, że skarżący ma możliwość podjęcia pracy na otwartym rynku pracy, nie posiada więc niepełnosprawności, która eliminowałaby go z rynku pracy, czy wskazywała na konieczność zatrudnienia w warunkach pracy chronionej. W dokumentacji OPS znajdują się jedynie potwierdzenia złożonych podań o pracę przez Pana J.D. i Panią W.K. w Spółce Rolniczej w Juchowie.

5. Odnosząc się do kwestii zatrudnienia Pani Marioli Siniarskiej na stanowisku Kierownika OPS stwierdzono, że ww. w miesiącu sierpniu 2017 r. przystąpiła do ogłoszonego naboru na stanowisko Kierownika Ośrodka i z dniem 15 września 2017 r., w wyniku postępowania konkursowego, została zatrudniona przez Burmistrza Bornego Sulinowa na tym stanowisku. Z wyjaśnień udzielonych przez Kierownika OPS wynika, iż prawdą jest, że w dniu 2 lutego 2017 r. otrzymała 3 miesięczne wypowiedzenie z pracy, jednak w dniu 28 marca 2017 r. postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczecinku, będąc w okresie wypowiedzenia, została przywrócona do pracy.
6. W odniesieniu do zarzutów w kwestii zatrudniania pracowników po znajomości ustalono, iż od dnia zatrudnienia Pani Marioli Siniarskiej na stanowisku Kierownika OPS w Ośrodku przeprowadzono 3 otwarte i konkurencyjne nabory na wolne stanowiska urzędnicze: w styczniu 2018 r. na stanowisko urzędnicze „Referent ds. funduszu alimentacyjnego i świadczeń rodzinnych”, w grudniu 2018 r. na stanowisko „Referent ds. dodatków mieszkaniowych i energetycznych” oraz na stanowisko pomocnicze „Instruktor terapii zajęciowej do Klubu Senior +”. Nabory zostały przeprowadzone zgodnie z zasadami zawartymi w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych oraz na podstawie przepisów wewnętrznych tj. Zarządzenia nr 3/2018 Kierownika MGOPS z dnia 22 lutego 2018 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu naboru na wolne stanowiska urzędnicze w MGOPS w Bornem Sulinowie. Do każdego naboru zarządzeniem Kierownika OPS zostały powołane komisje, które miały za zadanie wyłonić i zarekomendować kierownikowi najlepszych kandydatów, spełniających wymagania opisane w ogłoszeniach o naborze. Kandydaci ubiegający się o wolne stanowiska urzędnicze w ocenie komisji spełniali wszystkie wymagania formalne określone w ogłoszeniach o naborze, podczas rozmów kwalifikacyjnych wykazywali się wiedzą teoretyczną oraz znajomością przepisów prawnych w zakresie niezbędnym do pracy na stanowiskach będących przedmiotem naboru. Z przeprowadzanych naborów komisje sporządzały protokoły zawierające liczbę nadesłanych ofert, oferty spełniające wymagania formalne a także uzasadnienie wyboru kandydata. Z wyjaśnienia Kierownika OPS wynika, że do ogłoszonych naborów na wolne stanowiska urzędnicze dokumentów aplikacyjnych nie składała partnerka skarżącego Pani W. K., a jednym ze stawianych wymagań było posiadanie wykształcenia wyższego administracyjnego lub średniego, a takie ww. posiada. Nie było żadnych przeciwwskazań do aplikowania przez Panią K. o pracę w Ośrodku. Informacje o naborze zamieszczane były zgodnie z przepisami na stronie Biuletynu Informacji Publicznej, więc Pani K. miała realną możliwość przedstawienia swojej oferty.

Reasumując powyższe ustalenia Komisja skarg, wniosków i petycji uznała, że postępowanie Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej było prawidłowe i prowadzone w granicach upoważnień ustawowych. Wg orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego świadczenia z zakresu pomocy społecznej nie mają za zadanie zaspokajać wszystkich potrzeb podopiecznych. Mają one jedynie wspomagać osoby z nich korzystające, a nie je utrzymywać.

Ponadto prawidłowość działań Ośrodka potwierdzają kontrole zewnętrzne przeprowadzone w 2018 roku, m.in. przez Wojewodę Zachodniopomorskiego w dniach 10-13 września dotyczącą sposobu realizacji zadań gminy z zakresu pomocy społecznej od 1 stycznia 2017 r. do dnia kontroli.

W rezultacie skargę uznano za bezzasadną.

Podpisy Komisji:

1. Artur Malinowski (przewodniczący) .....
2. Magdalena Bugiel (członek) .....
3. Karolina Fornal (członek) .....

Uzasadnienie

W dniu 21 lutego 2019 r. wpłynęła skarga Pana J. D. na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie.

Zgodnie z art.229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz.2096 z późn. zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności burmistrza i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.